

Bài ca của Sa-lô-môn

Mục-đích: Để nói về tình yêu giữa chàng-rể (vua Sa-lô-môn) và cô dâu, để xác-nhận tính thánh-thiện của hôn-nhân, và để hình-dung tình yêu-thương của Đức Chúa TRỜI cho dân-sự Ngài

Trước-giả: Sa-lô-môn

Ngày viết: Khoảng khi triều đại của Sa-lô-môn bắt đầu

Bối-cảnh: Y-sơ-ra-ên—vườn của người nữ Su-la-mít và cung vua

Câu gốc: “Tôi thuộc về người yêu của tôi và người yêu của tôi là của tôi, Người chẵn bầy ở giữa những cây hoa huệ.” (6.3)

Người chính: Vua Sa-lô-môn, người nữ Su-la-mít, các anh em của người nữ và những cô gái tại Giê-ru-sa-lem.

Ý chính: Trần ngập với những câu chuyện phiêu lưu tình dục, các cuộc hẹn-hò lén lút, và các vụ ngoại-tình; truyền thông thuyết-giảng rằng vô-đạo-đức là tự-do, trụ-y-lạc là tự-nhiên, và cam kết là lỗi thời. Tình dục, do Đức Chúa TRỜI tạo ra và được công-bổ trong vườn Ê-đen là lành, đã bị bóp méo, khai-thác, và biến thành một hoạt-động cấp-bách, bất-chính, tùy tiện và nuông chiều bán ngã. Tình yêu trở thành nhục-dục, “cho đi” biến thành “lấy vào” và sự cam kết lâu dài biến thành “tình một đêm.”

Sự thật thì, sự giao-cấu, sự phối-hợp về cảm-xúc và thể-xác giữa người nam và người nữ, phải là phương-cách thánh để tán dương tình yêu, sinh-sản con cái, và trải nghiệm lạc-thú, được bảo-vệ bởi sự cam kết của hôn-phối.

Đức Chúa TRỜI cho rằng tình dục là quan-trọng, và Kinh Thánh chứa một số hướng-dẫn cho việc xir-dụng nó và nhiều cảnh-cáo về sự lạm-dụng nó. Và tình dục luôn luôn được đề-cập đến trong bối-cảnh của mối liên-hệ yêu-thương giữa chồng với vợ. Điểm nổi-bật nhất của điều này là Bài Ca của Sa-lô-môn, một câu chuyện thân-mật của một người nam và một người nữ, tình yêu của họ, sự ve-vãn tìm-hiểu, và cuộc hôn-nhân của họ. Sa-lô-môn có lẽ đã viết bài ca này trong thời thanh-xuân của ông, trước khi bị chiếm hữu bởi hình ảnh của đàn-bà, tình dục, và khoái lạc.

Một câu chuyện đầy xúc cảm, một vở kịch, một bài thơ, Bài Ca Của Sa-lô-môn làm nổi bật sự đối-thoại yêu-thương giữa một người nữ trẻ giản-dị người Do-thái (người nữ Su-la-mít) với người yêu của cô (Sa-lô-môn). Họ diễn-tá những chi-tiết thân-mật của các cảm-xúc của mình và sự khao-khát của họ muốn ở với nhau. Suốt cuộc đàm-thoại, tình dục và hôn-nhân được đặt đúng vị-trí của chúng, theo quan-điểm do Đức Chúa TRỜI ban cho.

Đã có rất nhiều tranh-luận về ý-nghĩa của bài ca này. Nhiều người nói đó là một thí dụ về tình yêu của Đức Chúa TRỜI cho Y-sơ-ra-ên và/hoặc cho Hội-thánh. Những người khác thì nói ấy là câu chuyện thật sự về tình yêu hôn-phối. Nhưng thật ra, nó là cả hai—một câu chuyện có thật trong lịch-sử với hai mức độ về ý-nghĩa. Trên một mức độ, chúng ta học biết được tình yêu, hôn-nhân, và tình dục; và mức độ khác, chúng ta thấy được tình-yêu sâu-đậm của Đức Chúa TRỜI ban cho dân của Ngài. Khi quý vị đọc Bài Ca Của Sa-lô-môn, xin nhớ rằng Đức Chúa

TRỜI rất thương-yêu quý vị, và hãy tự mình phó-thác cho Ngài để có đời sống, sự giao-phối, và hôn-nhân theo quan-điểm của Ngài.

Bài ca của Sa-lô-môn
1.1-2.16

1. Ngày cưới (1.1-2.7)

Cô dâu trẻ người Su-la-mít và những đứa con gái Giê-ru-sa-lem (1.1-1.7)

- 1**¹Hay nhất trong các bài ca là bài ca của Sa-lô-môn.
²“Nguyện chàng hôn em với những nụ hôn của miệng chàng!
Vì tình yêu của chàng ngon hơn rượu nho.
³“Dầu của chàng có một mùi thơm êm-dịu,
Tên của chàng *như* dầu lọc trong;
Vì vậy mà các trinh nữ yêu chàng.
⁴“Xin kéo em theo chàng, chúng mình hãy cùng chạy! “
Nhà vua đã đem tôi vào trong các phòng của người.
“Chúng tôi sẽ vui-mừng nơi người và sung-sướng;
Chúng tôi sẽ ca-tụng tình yêu chàng hơn rượu nho.
Các cô yêu chàng cũng phải.”
⁵“Tôi đen, nhưng đáng yêu, ôi những người con gái Giê-ru-sa-lem,
Như các lều Kê-đa,
Như các màn-cửa của Sa-lô-môn.
⁶Xin đừng nhìn tôi chòng chọc, bởi vì tôi ngăm-đen,
Vì tôi bị rám nắng.
Những người con trai của mẹ tôi đã giận tôi;
Họ đã bắt tôi làm người chăm sóc các vườn nho;
Nhưng tôi đã không chăm sóc vườn nho của riêng tôi.”
⁷“Nói cho em biết, hỡi chàng là người mà hôn em yêu,
Chàng *chăn bầy* nơi nào,
Chàng cho *nó* nằm xuống lúc ban trưa ở đâu?
Vì tại sao em phải như một người nữ che mặt của mình
Bên cạnh các bầy chiên của các bạn chàng?”

Sa-lô-môn, Tình-nhân ấy, nói (1.8-1.17)

- ⁸“Nếu em tự mình không biết,
Hỡi người đẹp nhất trong các người nữ,
Thì hãy đi ra theo dấu của bầy,
Và hãy chăn những dê con của em
Bên cạnh các lều những kẻ chăn chiên.”
⁹“Đối với ta, hỡi người yêu của ta, em giống như
Con ngựa cái của ta ở giữa những cỗ xe của Pha-ra-ôn.
¹⁰“Đôi má em đáng yêu với các đồ trang-sức,
Cổ em *xinh* với những chuỗi hạt.”
¹¹“Chúng tôi sẽ làm cho cô các đồ trang-sức bằng vàng
Với những chuỗi hạt bằng bạc.”
¹²“Trong khi vua ở nơi bàn ăn của người,
Dầu thơm tôi tỏa ra mùi thơm của nó.
¹³“Người yêu của tôi, đối với tôi, là một túi mật-được
Nằm suốt đêm giữa cặp nhũ hoa của tôi.
¹⁴“Người yêu của tôi, đối với tôi, là một chùm bông móng
tay nở rộ
Trong các vườn nho Ên-ghê-đi.”
¹⁵“Em đẹp biết bao, cung của ta,
Em đẹp biết bao!
Đôi mắt của em như mắt bò-câu.”
¹⁶“Chàng đẹp trai biết bao, người yêu của em ơi,
Và dịu-dàng làm sao!
Quả thật, ghé dài của chúng ta thì sang trọng!
¹⁷“Những cây xà nhà chúng ta là những cây tuyết-tùng,
Những cây rui là những cây bách.”

Sự ngưỡng mộ của Cô Dâu (2.1-2.7)

2¹Ta là cây ky-phù-lam⁽¹⁾ ấy ở Sa-rôn,
Hoa huệ ấy của các thung-lũng đó.”

- ²“Như một bông huệ ở giữa các bụi gai,
Người yêu của tôi ở giữa các trinh nữ cũng thế.”
³“Như một cây táo ở giữa những cây rừng,
Người yêu của tôi ở giữa các thanh niên cũng vậy.
Trong bóng người, tôi đã hài lòng quá và ngồi xuống,
Và trái của người đã ngọt-ngào cho vị-giác của tôi.
⁴“Người đã đưa tôi vào nhà có rượu nho *của người*,
Và ngọn cỏ của người che trên tôi là tình yêu.
⁵“Hãy duy-trì tôi bằng các bánh nho khô,
Hãy làm tôi tươi lại bằng các trái táo,
Bởi vì tôi hay tương tư.
⁶“*Hãy để* bàn tay tả người ở dưới đầu tôi
Và bàn tay hữu người ôm lấy tôi.”
⁷“Ta thề với người, ôi những con gái Giê-ru-sa-lem,
Bởi các con linh-dương hay bởi những con nai cái màu
đỏ trong cánh đồng,
Rằng các người sẽ chẳng khơi-động hay đánh thức tình
yêu *của ta*,
Cho đến khi nàng vừa ý.”

2. Những kỷ niệm thời ve-văn (2.8-3.5)

Sự ve-văn (2.8-2.17)

- ⁸“Xin lắng nghe! Hỡi người yêu của tôi!
Kìa, người đang đến,
Đang leo trên các núi,
Đang nhảy trên các đồi!
⁹“Người tôi yêu thì như con linh-dương hay con nai đực.
Kìa, người đang đứng sau vách tường của chúng tôi,
Người đang nhìn qua các cửa sổ,
Người đang soi ngó qua lưới cửa.
¹⁰“Người yêu của tôi đã đáp lời và đã nói với tôi:
‘Hãy chỗi dậy, cung của ta, người đẹp của ta,
Và hãy theo cùng.
¹¹“Vì kìa, mùa đông ấy đã qua,
Mưa đã dứt hết rồi.
¹²“Bông hoa đã nở ra trên đất ấy;
Mùa tía *cây* đã đến rồi,
Và tiếng chim cu đã được nghe trong xứ chúng ta.
¹³“Trái vả đã chín trên cây,
Và những cành nho trở hoa đã nức hương thơm.
Hãy chỗi dậy, cung của ta, người đẹp của ta,
Và hãy theo cùng!”
¹⁴“Ôi chim bò-câu của ta trong các hóc đá,
Tại chỗ bí-mật ấy của đường dốc đứng,
Hãy cho ta thấy diện-mạo em,
Hãy cho ta nghe tiếng nói của em;
Vì giọng nói của em ngọt ngào,
Và khuôn mặt của em đáng yêu.”
¹⁵“Hãy bắt những con chồn cho chúng tôi,
Những con chồn nhỏ đang tàn phá các vườn nho;
Trong khi các vườn nho của chúng tôi đang trở bông.”
¹⁶“Người yêu tôi là của tôi, và tôi là của người;
Anh ấy chặn bầy giữa đám bông huệ.”

¹Cây ky-phù-lam: loại cây nhỏ, ra hoa vàng trắng hoặc đỏ tía, vào đầu mùa xuân; crocus sativus, cây nghệ tây.

Bài ca của Sa-lô-môn
2.17-5.1

17“Cho đến khi bình minh lộ ra và bóng tối tan đi,
Quay qua đây, người yêu tôi, và hãy như con linh-
dương
Hay một con nai tơ đục trên các núi Bê-thet.”

Giấc-mộng rồi rằm của cô dâu (3.1-3.5)

3¹Trên giường tôi, hằng đêm, tôi đã đi tìm anh ấy
Người mà hôn tôi yêu;
Tôi đã đi tìm anh ấy nhưng đã chẳng tìm được.
2“Ta phải chỗi-dậy bây giờ và đi lòng vòng trong thành;
Trong các đường-phố và nơi các quảng-trường
Ta phải kiếm người mà hôn ta yêu.”
Tôi đã đi tìm anh ấy nhưng đã chẳng tìm được.
3“Những lính canh đi tuần trong thành đã gặp tôi,
Tôi bèn hỏi: ‘Các anh có thấy người mà hôn tôi yêu?’
4“Tôi chỉ mới rời họ mà đi
Thì tôi đã tìm được người mà hôn tôi yêu;
Tôi nắm lấy anh và không muốn để anh đi,
Cho đến khi tôi đã đưa người đến nhà mẹ tôi,
Và vào trong phòng của mẹ, người đã thụ-thai tôi.”
5“Ta thề với người, ôi những con gái Giê-ru-sa-lem,
Bởi những con linh-dương hay bởi những con nai cái
màu đỏ trong cánh đồng,
Rằng các người sẽ chẳng khơi-động hay đánh thức tình
yêu của ta,
Cho đến khi nàng vừa ý.”

3. Những kỷ niệm lúc đính-hôn (3.6-5.1)

Ngày đám cưới của Sa-lô-môn (3.6-3.11)

6“Cái gì đây đang bốc lên từ vùng hoang-vu
Giống như các trụ khói,
Toả hương thơm với một-được và trầm-hương,
Với mọi thứ phần thơm của con buôn?
7“Kìa, ấy là kiệu nằm của Sa-lô-môn;
Sáu mươi đồng-sĩ xung-quanh nó,
Thuộc các đồng-sĩ của Y-sơ-ra-ên.
8“Hết thấy bọn họ là các tay kiếm,
Thành-thạo trong chiến-trận;
Mỗi người đeo gươm của mình ở bên hông,
Đề-phòng sự kinh-hoàng trong ban đêm.
9“Vua Sa-lô-môn đã làm cho người một cái kiệu ngồi
Bằng gỗ Li-ban.
10“Người đã làm các trụ của nó bằng bạc,
Lưng dựa của nó bằng vàng
Chỗ ngồi của nó bằng vải tím,
Phần bên trong của nó được lót một cách âu-yếm
Bởi những đứa con gái Giê-ru-sa-lem.
11“Hãy đi tới, ôi những đứa con gái Si-ôn,
Và hãy nhìn chăm-chăm vào Vua Sa-lô-môn đội mũ
triều
Mà mẹ của người đã đội trên đầu người
Trong ngày kết-hôn của người,
Và trong ngày người vui trong lòng.”

Tình yêu của Sa-lô-môn được bày tỏ (4.1-5.1)

4¹Em đẹp biết bao, cung của ta,
Em đẹp biết bao!
Đôi mắt em như mắt bò-câu sau màn che mặt của em;
Tóc em như một bầy dê
Đã xuống từ Núi Ga-la-át.
2“Rằng của em như một bầy chiên cái mới được hót lông

Đã đi lên sau khi tắm xong,
Hết thấy đều dề sinh đôi,
Và không một con nào trong bọn đã mất con trẻ của nó.

3“Đôi môi em tựa sợi chỉ màu hồng-điều,
Và miệng em đáng yêu.
Hai màng-tang em như một lát trái lựu
Ở đằng sau màn che mặt của em.
4“Cổ em như tháp Đa-vít
Được xây bằng các dây đá,
Trên đó có treo một ngàn tấm khiên
Mọi tấm khiên của những đồng-sĩ.
5“Cặp nhũ hoa của em như hai con linh-dương nhỏ,
Cặp sinh đôi của một con linh-dương,
Đang ăn ở giữa các hoa huệ.
6“Cho đến khi bình minh lộ ra
Khi bóng tối tan đi,
Ta sẽ lên đường ta đến núi một-được
Và đến đồi có cây trầm-hương.
7“Em đẹp toàn thân, cung của ta,
Và trong em chẳng có tí-vết gì.
8“Hãy cùng ta đến từ Li-ban, hỡi nàng dâu,
Xin em hãy đến cùng ta từ Li-ban.
Từ đỉnh A-ma-na đi xuống,
Từ đỉnh Sê-nia và Hết-môn,
Từ các hang sư-tử,
Từ các núi của những con beo.
9“Em đã làm tim ta đập nhanh hơn, em gái ta, nàng dâu;
Em đã khiến tim ta đập nhanh hơn với chỉ một cái liếc
của đôi mắt em,
Với một sợi dây của chuỗi hạt em.
10“Tình yêu của em đẹp làm sao, em gái ta, nàng dâu!
Tình yêu của em tốt hơn rượu nho biết bao,
Và hương của các loại dầu của em
Thơm hơn mọi loại hương-liệu!
11“Đôi môi em, nàng dâu ôi, nhớ mặt;
Mặt và sữa ở dưới lưỡi em,
Và mùi thơm từ y-phục em như mùi thơm của Li-ban.
12“Một vườn đóng kín là em gái ta, nàng dâu,
Một vườn đá đóng kín, một suối niêm-phong.
13“Các chồi non của em là một vườn cây lựu
Với các trái ngon, cây móng tay với những cây cam-
tùng;
14Cam-tùng và nghệ tây, cây mây và cây quế,
Với mọi cây có trầm-hương
Một-được và lu-hội, cùng với mọi hương-liệu tốt nhất.
15“Em là một con suối trong vườn,
Một cái giếng nước ngọt,
Và các dòng nước chảy từ Li-ban.”
16“Hãy nổi dậy, ôi gió bắc,
Và thổi đến, hỡi gió nam;
Hãy làm cho vườn tôi thở ra mùi thơm,
Hãy khiến các hương-liệu của nó được thoảng ra ngoài.
Xin người yêu của tôi vào trong vườn của người
Và ăn các trái cây chọn-lọc của nó!”

5¹“Ta đã vào trong vườn của ta, em gái ta, nàng dâu;
Ta đã gom thu một-được ta cùng với nhựa thơm của ta.
Ta đã ăn tàng mật ong của ta và mật ong của ta;
Ta đã uống rượu nho ta và sữa ta.
Ăn đi, hỡi các bạn;
Hãy uống và say đi, hỡi các tình-nhân.”

4. Một giấc-mộng làm rồi rằm (5.2-6.3)

Nỗi đau-khổ vì xa-cách (5.2-5.9)

- 2[“]Tôi đã ngủ, nhưng tâm tôi thức.
Có tiếng nói! Người yêu của tôi đang gõ cửa:
'Hãy mở cho ta, hỡi em gái ta, cung của ta,
Chim bồ-câu của ta, người hoàn-hảo của ta!
Vì đâu ta đây sương,
Các lọn tóc ta đầy các giọt đêm.'
3[“]Tôi đã cởi áo đầm tôi ra rồi,
Thế nào tôi có thể mặc nó lại?
Tôi đã rửa các bàn chân tôi rồi,
Thế nào tôi có thể lại làm bẩn chúng?
- 4[“]Người yêu của tôi đã thò tay người qua khe hở,
Và những cảm-giác tôi đã được khơi-dậy vì người.
5[“]Tôi đã chỗi-dậy để mở cho người yêu của tôi;
Và các bàn tay tôi đã nhỏ giọt một-dược,
Và các ngón tay tôi nhỏ giọt nước một-dược,
Trên các tay cầm của then cửa.
6[“]Tôi đã mở cho người yêu của tôi,
Nhưng người yêu của tôi đã quay lưng và đã đi rồi!
Lòng tôi đã đổ ra với người khi người nói.
Tôi đã tìm-kiểm người, nhưng tôi đã chẳng tìm được;
Tôi đã gọi người, nhưng người đã chẳng trả lời tôi.
7[“]Những lính canh đi tuần quanh thành đã gặp tôi,
Chúng đã đã thương tôi;
Những kẻ canh vách thành đã lấy đi cái khăn-choàng tôi
khỏi tôi.
8[“]Ta kêu-cầu các người, ôi những đứa con gái Giê-ru-sa-
lem,
Nếu các người tìm được người yêu của ta,
Các người sẽ nói cho người biết điều gì:
Vì ta tương-tự.”
9[“]Loại người yêu gì là người yêu của cô,
Ôi người đẹp nhất trong các người nữ?
Loại người yêu gì là người yêu của cô,
Mà cô kêu-cầu chúng tôi như vậy?”

Sự hâm-mộ của cô dâu (5.10-6.3)

- 10[“]Người yêu của tôi rực-rỡ và hồng-hào,
Nổi-bật trong muôn người.
11[“]Đầu của người như vàng, vàng ròng;
Các lọn tóc của người như các bó chà-là,
Và đen như con quạ.
12[“]Đôi mắt người như mắt bồ-câu,
Bên cạnh các suối nước,
Được tắm trong sữa,
Và được đặt trong khung của chúng.
13[“]Má người như lớp nhựa thơm,
Các bãi cỏ thơm-ngọt;
Đôi môi người là các hoa huệ,
Nhỏ-giọt một-dược.
14[“]Các tay người là gậy bằng vàng
Có hạt lục-ngọc-thạch;
Bụng người là ngà được chạm-trổ
Được cưa với những hạt ngọc xanh xa-phia.
15[“]Các cẳng chân người là các trụ bằng đá minh-ngọc
Được đặt trên các bệ bằng vàng ròng;
Diện-mạo người như Li-ban,
Tốt đẹp như các cây tuyết-tùng.
16[“]Miệng người đầy sự ngọt-ngào.
Và người hoàn-toàn đáng thêm muốn.

Đây là người yêu của tôi và đây là bạn tôi,
Ôi các người con gái Giê-ru-sa-lem.”

- 6¹“Người yêu của cô đã đi đâu,
Ôi người đẹp nhất trong các người nữ?
Người yêu của cô đã rẽ về đâu?
Đề chúng tôi cùng với cô kiếm người?”
2[“]Người yêu của tôi đã đi xuống vườn của người,
Đến các bồn có cây nhựa thơm,
Để chặn trong các vườn
Và gom thu hoa huệ.
3[“]Tôi thuộc về người yêu của tôi và người yêu của tôi là
của tôi,
Người chặn bầy ở giữa những cây hoa huệ.”

5. Ca-ngợi sắc đẹp của cô dâu (6.4-7.10)

Vui-thích lẫn nhau (6.4-6.12)

- 4[“]Em đẹp như Thiết-sa, cung của ta,
Đáng yêu như Giê-ru-sa-lem,
Đáng kính-sợ như một quân-đội với cờ-xí.
5[“]Hãy xoay đổi mắt em khỏi ta,
Vì chúng đã làm ta bối-rối;
Tóc em như một đàn dê
Đã xuống từ Ga-la-át.
6[“]Răng em như bầy chiên cái
Đã đi lên sau khi tắm xong,
Hết thầy đều để sinh đôi,
Và không một con nào trong bọn đã mất con trẻ của
mình.
7[“]Hai màng-tang em như một lát trái lựu
Ở đằng sau màn che mặt của em.
8[“]Có 60 hoàng-hậu và 80 cung-phi,
Và vô số tỷ nữ;
9[“]Nhưng con chim bồ-câu của ta, người hoàn-hảo của ta, là
độc-nhất:
Nàng là con gái độc-nhất của mẹ nàng,
Nàng là đứa con tinh-sạch của người đã sinh ra nàng.
Các đứa con gái đã thấy nàng và gọi nàng có phước,
Các hoàng-hậu và những cung-phi cũng thế, họ đều ca-
ngợi nàng, rằng:
10[“]Đây là ai mà lớn lên như rạng-đông,
Đẹp như trăng tròn,
Tinh-sạch như mặt trời,
Đáng kính-sợ như một quân-đội với cờ-xí?
11[“]Ta đã đi xuống đến vườn cây có hạt
Để xem hoa nở trong thung-lũng,
Để thử xem cây nho đã nứt đọt chưa
Hay những cây lựu đã nở bông chưa.
12[“]Trước khi ta đã biết, thì hôn ta đã đặt ta
Trên các cỗ xe của dân cao-quý của ta.”

Sự hâm-mộ của chàng rể (7.1-7.10)

- 7¹“Hãy trở lại, hãy trở lại, hỡi người nữ Su-la-mít;
Hãy trở lại, trở lại, để chúng tôi nhìn chăm vào cô!”
“Tại sao các người phải nhìn chăm vào người nữ Su-
la-mít,
Như nhìn vào hai người bạn đang nhảy?
2⁽¹⁾“Đẹp biết bao là các bàn chân em trong đôi hài,
Ôi người con gái của ông hoàng!

¹là câu 7.1 trong các bản Thánh Kinh khác

Bài ca của Sa-lô-môn
7.3-8.14

Các đường cong của eo em giống như các hạt châu,
Việc làm của các bàn tay của một nghệ sĩ.

3[“]Rún em như một cái ly tròn

Chẳng bao giờ thiếu rượu nho pha;
Bụng em như một đồng lúa mì
Được rào quanh với các hoa huệ.

4[“]Cặp nhũ hoa của em như hai con linh-dương nhỏ,
Cặp sinh đôi của một con linh-dương.

5[“]Cổ em như một cái tháp ngà,
Đôi mắt em như các ao tại Hết-bôn
Ở bên công Bát-Ra-bim;
Mũi em như tháp Li-ban,
Nhìn xuống về hướng Đa-mách.

6[“]Đầu em nằm trên vai em như Cạt-mên,
Và các lọn tóc xòa của đầu em như các sợi chi màu tía;
Vua say-đắm bởi mái tóc dài của em.

7[“]Em đẹp và thích-thú biết bao,
Hỡi người yêu của ta, với sự quyến-rũ của em!

8[“]Vóc người em như cây chà-là,
Và cặp nhũ hoa của em tựa các chùm của nó.

9[“]Ta đã nói: ‘Ta sẽ trèo lên cây chà-là,
Ta sẽ nắm lấy các cuống quả của nó.’
Ôi, nguyện cặp nhũ hoa em như các chùm của cây nho
ấy,

Và mùi thơm của mũi em như trái táo,
10[“]Và vòm miệng em như rượu nho ngon nhất!”
“Nó chày *xuống* êm-ả vì người yêu của tôi,
Chảy dịu-dàng qua các môi những người vào giấc ngủ.”

6. Sự kêu-cầu âu-yếm của cô dâu (7.11-8.4)

Sự hợp-nhất của tình-yêu (7.11-7.14)

11[“]Tôi thuộc về người yêu của tôi,
Và sự khao-khát của người là vì tôi.

12[“]Hãy đến, người yêu của em, chúng ta hãy đi ra ngoài
đồng,

Chúng ta hãy ở đêm trong các làng.

13[“]Chúng ta hãy thức-dậy sớm và đi đến các vườn nho;
Chúng ta hãy xem thử cây nho đã nứt đọt chưa
Các bông của nó đã trở *chưa*,
Và những cây lựu đã nở bông chẳng.
Ở đó em sẽ trao chàng tình yêu của em.

14[“]Những cây khoai-ma đã xông mùi thơm-ngát;
Và ở trên các cửa của chúng ta đều có tất cả các *trái*
ngon,
Cả mới lẫn cũ,
Mà em đã để dành cho chàng, hỡi người yêu của em.

Các tình-nhân cùng nói (8.1-8.4)

8¹Ồ! Ước gì chàng giống như người anh trai đối với em
Kẻ đã bú các vú của mẹ em.

Nếu em tìm được chàng ở ngoài, em sẽ hôn chàng;
Cũng chẳng có ai khinh em.

2[“]Em sẽ dẫn chàng và đem chàng
Vào trong nhà mẹ em, là người thường chỉ-dạy em;
Em sẽ cho chàng rượu trái lựu có gia-vị của em để uống.

3[“]Hãy để bàn tay tả người ở dưới đầu tôi
Và bàn tay hữu người ôm lấy tôi.”

4[“]Ta muốn các người thề, ôi các đứa con gái Giê-ru-sa-
lem,
Chớ khơi-dậy hay đánh thức tình yêu của ta,

Cho đến khi nàng vừa ý.”

7. Sức mạnh của tình yêu (8.5-8.14)

5[“]Đây là ai mà đi lên từ vùng hoang-vu,
Đang tựa vào người yêu của nàng?”

“Dưới cây táo ta đã đánh thức em dậy;
Ở đó mẹ em đã đau đẻ em.

Ở đó bà đã đau đẻ và sinh ra em,

6[“]Hãy đặt ta như một dấu niêm-phong trên tim em,
Như một dấu niêm-phong trên cánh tay em.
Vì tình yêu mạnh như sự chết,
Sự ghen-tương dữ-dội như Âm-phủ;
Nó chớp nhoáng như lửa chớp nhoáng,
Chính ngọn lửa của Đức GIA-VÊ.

7[“]Có nhiều nước cũng không thể dập tắt được tình yêu,
Những con sông cũng chẳng nhận chìm nó được;
Nếu một kẻ phải cho hết tài-sản của nhà mình vì tình
yêu,
Nó cũng bị hoàn-toàn khinh-dễ.

8[“]Chúng tôi có một em gái nhỏ,
Và nó không có vú;
Chúng tôi sẽ làm gì cho đứa em gái đó của chúng tôi
Vào ngày khi nó được người ta hỏi?

9[“]Nếu nó là một vách-thành,
Chúng tôi sẽ xây trên nó một hàng lỗ chân mai bằng
bạc;
Nhưng nếu nó là một cái cửa,
Chúng tôi sẽ chắn nó bằng ván tuyết-tùng.”

10[“]Tôi đã là một vách-thành, và cặp vú tôi như ngọn tháp;
Rồi tôi thành như kẻ tìm được hòa-bình theo mắt người.

11[“]Sa-lô-môn đã có một vườn nho tại Ba-anh-Ha-môn;
Người đã phó vườn nho đó cho các kẻ chăm sóc,
Mỗi người đã phải đem 1 ngàn *miếng bạc* cho trái của
nó.

12[“]Chính vườn nho của riêng tôi là tùy ý tôi xử-dụng;
1 ngàn *miếng bạc* đó là cho chàng, hỡi Sa-lô-môn,
Và 200 là cho những kẻ chăm-sóc trái của nó,”

13[“]Ôi các người là những kẻ ngồi trong các vườn,
Các bạn ta đang lắng nghe tiếng nói của các người—
Hãy để ta nghe nó!”

14[“]Hãy nhanh lên, hỡi người yêu của em,
Và hãy như con linh-dương hay là như con nai đực
Trên các núi có các *cây* hương-liệu.”